AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

re scis. S; utrū ista semp̄ futura sint. an nihil
hoc futurū sit an mancat aliq̄d semp̄ aliq̄d
uēcidat. an minui ꝛ augeri hēc possint cum
omīa mansura sint nosse uis. A Ita ē. R Sugit
pbauerīs semp̄ nosse uiturōs sequēt ētā semp̄
futuros. A Sequēt. R Restabit quērere de uētd
ligendo. A Manifestissimū ordinē uideo atq;
breuissimū. R Hic ḡ esto nē ut interrogantī
cauēt fir mēq; respondeas. A Istic sū. R Si ma
nebit semp̄ mundus iste uerū ē mundū sēp̄
ēt mansurū. A Quis hoc dubitāt. R Quid si nō ma
nebit. nonne ista uerū ē mundū nō ēt man
surū. A Nihil resisto. R Quid cū interierit si in
terituros ē. Nonne tē id erit uerū mundū
interisse. Nā quā diu uerū nō ē mundū occi
disse. nō occidit; repugnat ḡ ut mundus occi
derit æuerū nisi mundū occidisse. A Et hoc
concedo. R Quid illud. uidētē ne tibi uerū aliq̄d
ēt posse ut ueritas nō sit. A Nullom̄. R Erit ḡ uc
ritas etā si mundus interiit. A Negare nō pos
sū. R Quid si ipsa ueritas occidat. nonne uerū